

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 56.552/1/V
van 28 juli 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende de
vaststelling van de verplichte bijdrage van de reders van
Belgische vissersvaartuigen voor 2014 aan het Fonds voor
Scheepsjongens'

Op 4 juli 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 19 augustus 2014,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp besluit van de Vlaamse Regering 'houdende de vaststelling van de verplichte bijdrage van de reders van Belgische vissersvaartuigen voor 2014 aan het Fonds voor Scheepsjongens'.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 24 juli 2014. De kamer was samengesteld uit Jan CLEMENT, staatsraad, voorzitter, Kaat LEUS en Wouter PAS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 juli 2014.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt tot het vaststellen, voor het begrotingsjaar 2014, van de verplichte bijdrage voor rekening van de reders van Belgische vissersvaartuigen, bedoeld in artikel 3, § 2, eerste lid, 3°, en tweede lid, van de wet van 23 september 1931 ‘op de aanwerving van het personeel der zeevisserij’ (artikelen 1 en 2), en tot het bepalen van de wijze van storting of overschrijving van die bijdragen (artikel 3).

Met artikel 4 wordt beoogd aan het te nemen besluit uitwerking te verlenen met ingang van 1 januari 2014 (artikel 4).

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit kan worden gevonden in artikel 3, § 2, tweede lid, van de wet van 23 september 1931, naar luid waarvan de zo-even vermelde bijdragen door de Koning (thans de Vlaamse Regering) volgens de erin bepaalde regels worden vastgesteld, na gemotiveerd advies van de Raad van het Fonds voor Scheepjongens.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

4. In het eerste lid van de aanhef en in artikel 1 van het dispositief dient het woord “betreffende” te worden vervangen door het woord “op”.

5. Artikel 4 van het ontwerp strekt ertoe aan het te nemen besluit retroactief uitwerking te verlenen met ingang van 1 januari 2014. Overeenkomstig artikel 1 van het ontwerp wordt de verplichte werkgeversbijdrage voor het werkingsjaar 2014 van 1 januari tot en met 31 maart bepaald op 0,10% van de brutobesomming van de vangsten die in die periode verkocht zijn in Belgische en buitenlandse havens en, voor de periode van 1 april tot en met 31 december 2014, op 0,05% van de brutobesomming.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Om nadere toelichting gevraagd naar de verantwoording voor het verlenen van terugwerkende kracht aan het te nemen besluit, antwoordde de gemachtigde:

“De retroactiviteit kan worden verantwoord door het gegeven dat de redersbijdrage die voor 2014 verschuldigd is, diende te worden vastgesteld. Er wordt *in casu* een

voordeel toegekend, aangezien de redersbijdrage met ingang van 1 april 2014 wordt verlaagd.”

In de veronderstelling dat de betrokken reders tijdig op de hoogte waren van de voorgenomen maatregel¹ lijkt de terugwerkende kracht nog te kunnen worden verantwoord vanuit de noodzaak voor de continuïteit van het bestuur.²

In de toekomst dienen de stellers van het ontwerp erop toe te zien dat het verlenen van terugwerkende kracht wordt voorkomen. Een oplossing daartoe zou erin kunnen bestaan de regeling voor het vaststellen van de redersbijdrage te wijzigen. Dit zou bijvoorbeeld kunnen worden bewerkstelligd door de einddatum voor de redersbijdrage te schrappen (door in artikel 1 de zinsnede “voor de periode 1 april tot en met 31 december 2014” te vervangen door de zinsnede “vanaf 1 april 2014”) en, vervolgens, de toekomstige aanpassingen van de redersbijdragen slechts in werking te laten treden na de bekendmaking van het besluit waarbij deze worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jan CLEMENT

¹ De maatregel geeft immers uitvoering aan het voorstel geformuleerd in het advies van de Raad van het Fonds voor Scheepjongens van 12 december 2013. De Raad bestaat voor de helft uit vertegenwoordigers van de reders (artikel 4, § 1, 4°, van het koninklijk besluit van 31 december 1975 ‘tot regeling van de samenstelling en werkwijze van het Fonds voor scheepjongens’).

² De voorgestelde – alternatieve – verantwoording dat de regeling een “voordeel toekent”, is evenwel niet correct. Het ontwerp legt immers een last op (m.n. een verplichte redersbijdrage) en kent geen voordeel toe.